

Ambiciozni nemški cilji

KAR 1/3 ELEKTRIČNE ENERGIJE IZ KOGENERACIJE

Nemčija je postavila prav zares ambiciozen cilj, ko gre za proizvodnjo električne energije. Namreč do leta 2030 bi kar 1/3 potreb po električni energiji v Nemčiji morali pokrivati iz kogeneracijskih postrojenj. Vsaj tako piše v nedavno predstavljenem nemškem načrtu razvoja uporabe kogeneracije.

Še leta 2008 so članice Evropske unije v svojih poročilih Evropski komisiji poudarile, da kogeneracijska postrojenja predstavljajo pomemben dodatni ekonomski potencial, izkazan s skupno proizvodnjo v obsegu 1000 TWh (kar obenem ustreza skupnim potrebam po porabljeni toploti v Nemčiji). To pomeni, da bi se iz takšnih postrojenj skupne električne moči 122 GW lahko ustvarila tudi proizvodnja toplotne energije na nivoju

455 TWh letno. Da vse to ne bi ostalo samo pri teoretičnih raziskovanjih, je poskrbelo evropska strokovno združenje za kogeneracije, COGEN Europe, ki s podporo EK ustvarja projekt pod imenom CODE2.

Od srede leta 2012 na tem projektu sodeluje osem partnerjev iz celotne Evrope, z osnovnim ciljem razvoja smernic oziroma akcijskih načrtov ali načrtov razvoja za povečanje uporabe kogeneracije v vseh članicah EU. V sklopu tega programa je bil v začetku septembra prejšnjega leta na nemškem zveznem ministrstvu za okolje, zaščito narave in reaktorsko varnost (BMU) v Berlinu predstavljen takšen načrt razvoja za Nemčijo, od koder izhajata dva partnerja v omenjenem projektu. Ta načrt razvoja uporabe kogeneracije je sestavljen iz šestih glavnih točk.

Kot prvo, v Nemčiji bi bilo s ciljem večje uporabe kogeneracije v pokrivanju potreb po električni in toplotni energiji treba čim prej začeti dolgoročno in široko informativno kampanjo. Pri tem je vsekakor nujno tesno sodelovanje pristojnih državnih in občinskih organov, strokovnih združenj in gospodarstva.

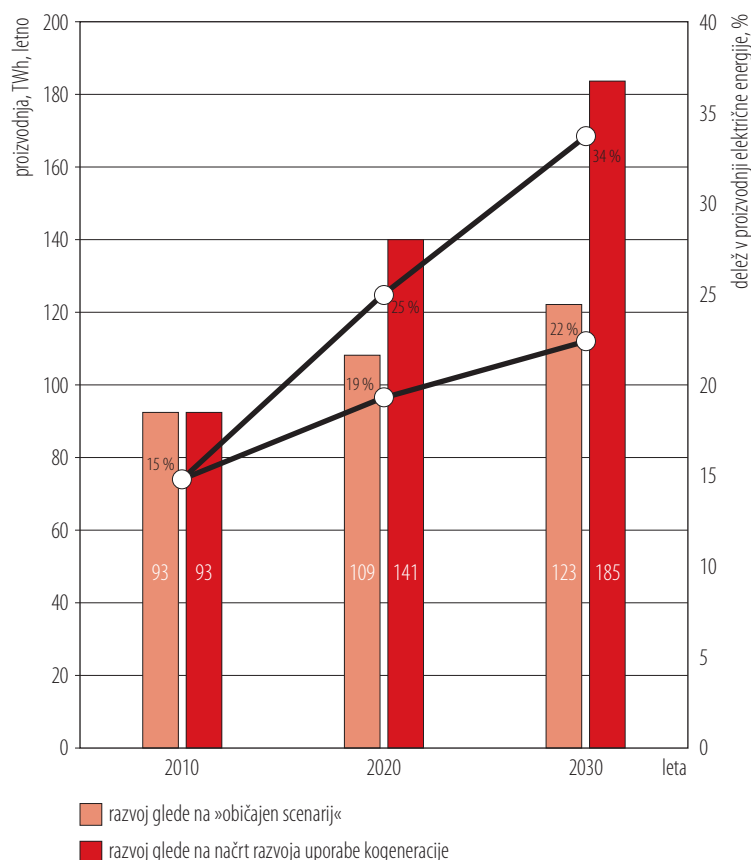
Naslednji korak zajema obsežen program šolanja in zaključevanja ter certificiranja na področju kogeneracije za vse projektante, inštalaterje in svetovalce.

Za tem je vsekakor treba uskladiti obstoječe zakone in podzakonske predpise, s katerimi so urejeni energetika in kogeneracija, posebno kadar pri javnih storitvah, doseganju uporabe in zagotavljanju povratka naložb. S tem bi ustvarili ciljni delež kogeneracijskih postrojenj v skupni proizvodnji električne energije v obsegu 20 % do leta 2020. Predlagano je bilo tudi, da se dodatno doseže to, kar takšna postrojenja doprinejajo varnosti oskrbe z energijo.

Ravno tako je nujno treba postaviti mejno vrednost emisij ogljikovega dioksida za vse nove sisteme ogrevanja. Tako se predlaga, da za vse na novo vgrajene in posodobljene sisteme ogrevanja v celotni Nemčiji veljajo obvezujoče mejne vrednosti emisij CO₂ po vsakem kWh porabljene toplote. Tako bi vsem postalo jasno, da se cilji zaščite pred podnebnimi spremembami lahko ustvarijo edino z večjo uporabo kogeneracije.

Pomemben korak je realizacija vgradnje kogeneracijskih postrojenj na osnovi dogovora o energetskih storitvah (ESCO). Istočasno je treba

Razvoj uporabe kogeneracije v Nemčiji v naslednjih desetletjih

omogočiti, da se tako proizvedena električna energija šteje za lastno proizvodnjo.

Celoten zakonodajni okvir kogeneracije mora biti sistemsko usklajen. To pomeni, da morajo pristojni državni in občinski organi ter strokovna združenja vedno sodelovati pri spremembah in dopolnjevanju zakona in podzakonskih predpisov, da bi se našle rešitve v skladu s trenutnim stanjem tehnike, pravili stroke in novimi dosežki.

Še leta 2007 je nemška zvezna vlada v poročilu EK poudarila, da je v Nemčiji možno ustvariti delež kogeneracije v skupni proizvodnji električne energije v višini 57 %. Njen sedanji delež je samo 16 % in bi glede na omenjene smernice do leta 2030 moral biti dvakrat večji oziroma doseči kar 33 %. Vse bo odvisno od nadaljnjega sodelovanja stroke in politike pri sprejemanju ključnih odločitev, čeprav (v nasprotju z nekaterimi drugimi državami južno in jugovzhodno) takšno sodelovanje v Nemčiji ne samo da obstaja, pač pa velja za običajno. ■